

ДЖЕНАРО.

Знаѣж само че имамъ майкж, и че тя е злочестж, и че быхъ жертвувалъ животъ-тъ си въ този свѣтъ само за да ѣж видѣж като плаче, и душж-тж си — въ другый-тъ, за да ѣж видж че ся смѣе. Ето що знаѣж.

ДОНА ЛЮКРЕЦІА.

Пазишь ли гы тѣзи писма.

ДЖЕНАРО.

Пазиж гы всички-тъ тукъ на сърдце-то си. Ратоборны-тъ хора излагатъ често гърды-тъ си на непріятелскый ударъ. Майчины-тъ писма съставятъ здрава ризница.

ДОНА ЛЮКРЕЦІА.

Какво благородно чувство!

ДЖЕНАРО.

Желаете ли да видите какъ пише? Ето едно отъ нейны-тъ писма. (Изважда отъ гърды-тъ си едно писмо, цѣлува го и го подава на Дона Люкреція) — четете.

ДОНА ЛЮКРЕЦІА чете.

.....“Не ся мъчи да мя опознаешъ, драгый Дженаро, прѣди азъ да ти кажѣж. Наистиня азъ съмъ за жаленіе. Азъ ся намирамъ помежду сродници безъ милость, кои-то быхж тя убили, както убихж и баща ти. Тайна-та за рожденіе-то ти, само азъ щж ѣж знаѣж. Ако да ѣж знаеше ты, ты не бы ся стърпѣлъ и бы глѣдалъ да си отмѣстишь; младость-та неможе да търпи, и ты бы станалъ жертвж на тѣзи хора, кои-то сж жѣдны само за кръвь; ты не знаешъ въ каква опасность ся намира животъ-тъ ти, нѣ азъ знаѣж добръ. Увѣрена